

Søren Müller:

Maðurin aftanfyri Müllers pakkhús var ein koyrari

Øll kenna Müllers pakkhús. Men fá vita nakað serligt um mannin, sum bygdi húsini. Vit fara ar lýsa hann í hesi grein við minningarorðini, sum Dimmalætting skrivaði

Óli Jacobsen
olij@sosialurin.fo

Med S.E. Müller er en af Færøernes betydeligste Personligheder gaaet bort. Dette kan siges uden Overdrivelse. Hans Liv har været saa virksomt, og hans Virksomhed har været saa omfattende og alsidig, at hans Navn er kendt saa langt som Kundskaben til Færøernes offentlige Liv rækker.

Afdøde, der var Søn til (sýslumannin) H. C. Müller, rejste som ung til Køben-

Thorshavn under Faderens fraværelse paa Rigsdagen, og han bestyrede D.F.D.S Ekspeditionen for Faderen i mange Aar indtil han selv overtog den.

I en lang Aarerække var han Lagtingskasserer og fortsatte dermed, til han i fjor begærede sig fritaget paa Grund af svækket Syn.

Afdøde var i mange Aar medlem af Lagtinget, repræsenterende først Nordstrømø, siden Sydstrømø Valgkreds. Han havde sæde i Borgerrepræsentationen og siden i Thorshavn Byraad, hvis Formand han var i 8 Aar. Hertil kommer forskellige andre offentlige Erhverv som medlem af Oversundhedskommissionen, Overlandvæsenkommissionen

være fuldt optaget af den Virksomhed, som foran er skitseret, men forholdet er dog det, at hans Hovedvirksomhed egentlig falder paa andre Omraader.

Framúr landbúnaðarmaður

Der er næppe mange interesserede Landbrugere, som ikke ved, at Afdøde var en fremragende Landbruger, som i Thorshavn drev et Trøbrug, der ogsaa kendes af Landmænd udenfor Færøerne. Hans Kreaturhold var forholdsvis betydeligt og moderne anlagt. Som forpagter af den saakaldte Sysselmandsgaard i Kirkebø drev han i mange Aar et Faarebrug, der vakte berett-

rindelig omfattede alle Færøerne, og denne Forening ledede han som Formand fra dens Stiftelse til for ganske faa Aar siden. Gennem sin Rederivirksomhed har han været Arbejdsgiver for et stort antal Fiskere i en lang Aarerække. Har denne Virksomhed givet ham selv Indtægter, saa er der ogsaa derigennem indvundet Resultater for den færøske Befolkning, som denne vilde have ondt ved at undvære. Der har været Tider, hvor Afdøde ikke havde svært ved at se, at han ved at afvikle kunde have bragt sig selv større Fordel end ved at Fortsætte, men desuagtet fortsatte han, fordi han i Kutterfiskeriet saa en af den virk-

SØREN EMIL MÜLLER
F. 13.6.1856
D. 17.10.1922

MARGRETHE CATHRINE MÜLLER
F. OLSEN
F. 25.9.1862
D. 1.2.1921

Søren Müller á ungum árum. Hann var fyrsti formaður í reiðarafelagnum, sum er júst 100 ára gamalt. Gomlu myndirnar eru frá Ann Britt Müller og Føroya Fornminnissavn

Vennerne vil savne denne Mand, som arbejdede sig frem til en solid og fremragende Stilling indenfor vore Øer, men som dog levede som den jævne naturlige Færing ens overfor høj og lav.

Den afdøde var dekoreret med Ridderkorset og Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Hans Hustru Margrethe døde i Fjor, og denne Omstændighed har sikkert været stærkt medvirkende Aarsag til, at den Sukkersyge, som han i en lang Aarerække har maattet trækkes med og kun kunde holde nede gennem en konsekvent gennemført Diæt, antog en alvorligere Karakter, der medførte et Klinikophold i København sidste Efteraar.

I den sidste Tid opholdt han sig mest i sit Hjem og kom sjældent ind paa sit Kontor i Byen. Hans Syn var saa Stærkt svækket, at han kun med megen Vanskelighed kunde gaa omkring hjemme. Kun ude paa sin Trø omkring Huset kunde han færdes alene.

S.E. Müller efterlader sig tre Børn: Sønnen H. C. Müller, der er Dampskibsekspeditor og sagfører i Thorshavn, gift med Fru Ebba Müller, født Zahle. Datteren Margrethe, gift med Postekspedient Johan Danielsen og sønnen Poul Müller, der fører Faderens Landsbrugsvirksomhed Videre.

Komandi partur

Í komandi parti verður greitt frá Michel F. Michelsen, dani sum var lærari við realskúlan fyrst í seinastu öld

Søren og Margrethe Müller. Hon var dóttir Elsebeth Christine f. Evensen og Christopher Michael Olsen, sum verða umrødd seinni í hesi røð

Húsini hjá Søren Müller i Rættará, Sigmundargøtu 28

havn, hvor han tog juridisk Eksamen. Ikke længe efter vendte han hjem til sine Fødeøer, blev Fuldmægtig paa Amtskontoret i Thorshavn og virkede her nogle Aar. Derefter var han i en lang Aarerække Landfogedfuldmægtig og flere gange konstitueret som Landfoged. Han var konstitueret baade som Sysselmand paa Strømø og postekspeditor i

en, Valgnævn o.s.v. Det anførte vil være tilstrækkeligt til at vise, at det offentlige Liv har lagt meget Beslag paa ham. Det skal ogsaa nævnes, at han et Aars Tid redigerede nærværende Blad, og han fik saaledes Lejlighed til ogsaa paa dette Felt at gøre et Arbejde for sine Anskuelser.

Nu skulde man mene, at denne mands Tid matte

iget Opmærksomhed, og dette Faarebrug opgav han først selv at passe, da Sysselmandsgaarden imod hans ønske, skulde drives sammen med Fæstegaarden i Kirkebø. Senere har han haft Lejlighed til at lægge sin Interesse for færøsk Faarebrug for Dagen ved at samle et Brug inde paa Skaale, som naar det drives efter den af ham lagte Plan, sikkert vil kunde vise sig at staa som et godt eksempel på Efterfølgelse.

Í fremstu røð í fiskivinnuni

Da færøsk Skibsfiskeri omkring 1890 tog Fart, var Afdøde blandt Foregangsmændene. Hvad han kunde tilvejebringe af Kapital, satte han i Kutterfiskeriet. Han blev efterhaanden en af vore største Skibsredere, startede sammen med andre "Den gensidige Forsikringsforening for Sejlfartøjer til Fiskeribrug," der op-

somste Faktorer til Færøernes økonomiske Opkomst.

Spurgte man Afdøde, hvordan han kunde faa Tid og Kræfter til det Arbejde, han havde at udføre, svarede han gerne, at han fra sin Virksomhed i Landbruget hentede Kræfter til sin øvrige Virksomhed og omvendt. Dette var ogsaa i enhver henseende ubestrideligt sandt, men det er dog muligt, at en virksomhed, som den afdøde udfoldede, slider en Mand mere end de fleste aner.

Góður sambandsmaður

Den Afdøde fulgte til det sidste med i færøsk Politik, selv om al aktiv Deltagelse i det politiske Arbejde for længst var opgivet fra hans Side. Med Sympati fulgte han Sambandspartiets Arbejde. Samhørigheden med Danmark laa ham stærkt paa Sinde, samtidigt med at færøsk nationale Spørg-

maal have hans Interesse. Hans syn paa politiske og Nationale spørgsmål kan udtales med faa Ord: "En Færing skal være en god Færing og god dansk Statsborger". Dette ansaa han for at være udmærket for enelig, og han var selv en god Færing og en god dansk Statsborger. Eftersom Tiden gaar vil dette Indtryk fæstne sig mere og mere hos hans Landsmænd.

Den, som kendte Afdøde fra hans private Liv, ved, at han var en bramfri og beskeden Mand. Hans søgte ikke andres Selskab eller Venskab, men den, som lærte ham ret at kende og var saa heldig at vinde hans Venskab, vil bevare Mindet om en ejendommelig, elskværdig og trofast Personlighed, klog, modig og dog samtidig forsigtig, konservativ, men dog parat at acceptere det gode nye, som Tiden bragte.

Müllers pakkhús i dag